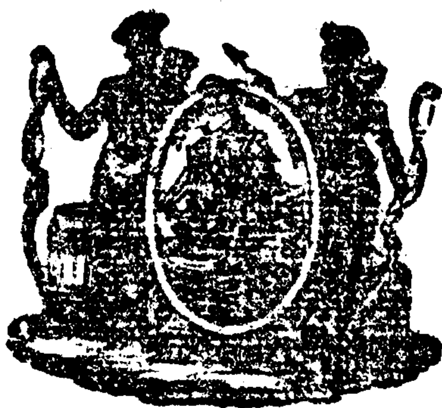
A°. 1838. N°. 69.

WOENSDAG, 29sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1838.

Ter verzekering, zooveel doenlijk, van het ware doel, waarmede Zijne Majesteit gedurende eenen bepaalden tijd de middelen tot het doen van remises naar het moederland voor de daarbij meest belanghebbende Ingezetenen goedgunstig heeft willen te gemoet komen, is bij resolutie van den Gouverneur Generaal *ad interim*, van heden, No. 1018/931, bepaald als volgt:

a. Dat met 1° September aanstaande andermaal eene som van *f* 25,000 (*Vijf en Twintig Duizend Gulden*), aan WISSELS op het Ministerie van Kolonien, bij uitloting ten behoeve de Ingezetenen zal worden verkrijgbaar gesteld, en wel *twintig* stellen à *f* 1000 en *tien* stellen à *f* 500 ieder.

b. Dat de Ingezetenen welke verlangen in deze Loting te deelen, vooraf tegen recepis, bij den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester zullen moeten deponeren hetzij *f* 500 hetzij *f* 1000 naarmate zij de Wissels verlangen; doch zullende geene hoogere stortingen aangenomen, — en dus ook voor geen meerder bedrag dan van *f* 1000 aan Wissels, aan een en denzelfden Persoon afgegeven worden.

c. Dat de alzoo verkregene recepissen zullen moeten vertoond worden aan den Administrateur der Financien die dezelve recepissen zal viseren, en waarna de inteekening op eene daartoe aan te leggene lijst, zal plaats vinden, voor het bedrag waarvoor men ingevolge § *b.* de storting heeft gedaan.

d. Dat de even bedoelde lijst ter inteekening voor de gegadigden, met observantie van het bepaalde bij § § *b* en *c.*, ten burele van den Administrateur der Financien zal liggen, gedurende den 29sten, 30sten en 31sten dezer maand, van des voormiddags 9 tot 12 uur, waarna dezelve lijst door den Administrateur der Financien zal worden afgesloten.

e. Dat de verloting op den 1sten September daaraanvolgende ten burele van den Administrateur der Financien publiek zal plaats vinden, en de uitreiking der Wissels in den loop der daarop volgende week tegen intrekking van de afgegevene recepissen, gelijk mede de restitutie der gedeponeerde Sommen, aan degenen welke geene Wissels hebben getrokken.

De Gouvernements Secretaris,
S. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 29 Augustus 1838.

Alzoo MARC SAMUEL GUIGNARD, zich bij request aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft vervoegd, met verzoek, om bij *anticipatie van den gewonen tijd van aankondiging*, *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de hem in eigendom toebehoorende Slavin *MIETJE*.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie maal vier en twintig uren*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden, onder beneficie van den door den requestrant gestelde Borgtogt, gedurende den bij de Wet bepaalden tijd van aankondiging.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer, van Amsterdam, hebbende 54 dagen reis; Passagiers: de Heeren Gottlieb Junge, Louis Jarmat en Alexander Christie.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, het Schip Phoenix, Kapt. H. L. Kaijzer, naar Amsterdam; lading: 32 vaten en 1981 balen heele Koffij, 1 vat en 187 balen gebr. dito, 53 balen schoone en 10 dito vuile Katoen.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD.

Den 24sten Junij jl., het Schip Amphitrite, Kapt. H. C. Krul.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 29 Junij 1838.

Belgie.

BRUSSEL, den 28 Junij.

Volgens de berigten uit Luik van den 23sten Junij, waren bij eene gaz-ontvlamming, die den vorigen avond in de steenkolenmijn *l'Espérance*, nabij Seraing, heeft plaats gehad, 99 werklieden in die mijn, eene der diepste in Belgie, afgedaald. Van deze waren in den namiddag van den 23sten, reeds 56 dooden en 6 ligter of zwaarder gekwesten uit de gangen opgehaald. De nasporingen aldaar werden met onvermoeiden ijver voortgezet, zoodat men, ofschoon er van de 99 werklieden sommigen geweest zijn, die zich bij tijds door de vlugt hebben gered, nog altijd eenigen scheen te missen. Een dief geredden heeft niet geschroomd, om terstond met den meesterknecht in de mijn weder af te dalen, ten einde zijnen makkers te hulp te komen. Een huisvader, die op het gerucht van het plaats gehad hebbende ongeluk was toegeschoten, heeft onder de opgehaalde lijken die van drie zijner zonen herkend. Overigens is, na gedaan onderzoek, gebleken, dat er nergens in de mijngangen eene storting heeft plaats gehad, zoodat de arbeid aldaar zal kunnen worden voortgezet. Den 23sten des namiddags en dus weinige uren na de plaats gehad hebbende ramp, zag men de mijnwerkers, met even veel bedaardheid als te voren, en zonder eenige andere voorzorg, dan het slaan van een kruis, naar het donker verblijf afdalen; waar zij aan meer dan een gevaar blootgesteld, hun sober stuk brood moeten verdienen.

In een Luiksch dagblad leest men nopens dit verschrikkelijke voorval nog het volgende:

Jl. Vrijdag, tusschen 7 en 8 ure des avonds, kondigde een vreeselijke schok, gevolgd door de verschijning van een dikken rook, die door een der luchtgaten van de Kolenmijn ontsnapte, het voorgevallene ongeluk aan. Eenige personen, die zich in de nabijheid bevonden, verspreidden aanstonds het allarm, en men schoot van alle zijden toe tot redding der ongelukkigen, die in de mijn waren. Doch ondanks den spoed, waarmede men de ramp had kenbaar gemaakt, ging natuurlijkerwijze een zekere tijd met de noodige toebereidselen verloren, alvorens men zich aan de gevaren eener nederdaling in de mijn kon blootstellen. Na eenige beraadslaging nopens den geschiktsten weg, dien men te volgen had, lieten zich eenige menschenvrienden,

welker namen het ons leed doet niet te kunnen noemen, in de schacht af, voorzien van den noodigen toestel, en kwamen in weinige minuten op den bodem der mijn, die vijftien honderd voeten diep is. Het was reeds te laat. Bij de plek gekomen, waar de uitbarsting had plaats gehad, bleven zij ontsteld staan voor het schouwspel, dat zich hier aan hunne oogen vertoonde.

De onderaardsche gang was met lijken bezaaid! jonge lieden, vrouwen, grijsaards, kinderen lagen op den grond uitgestrekt, in holten geworpen, half tegen de wanden staande, sommigen verminkt, anderen schijnbaar onverlet, doch allen zonder beweging en leven, allen gestikt! Hunne houding en de verdraaijing hunner gelaatstrekken en ledematen getuigden van de pogingen, welke zij hadden aangewend om te vlugten en om tegen den dood te worstelen. Eenige waren tegen koolbanken geslingerd; hunne armen waren gebroken; anderen waren tegen hunne lotgenooten geworpen, die onder hen overhoop lagen. Men zag er sommigen, die hunne kielen hadden verscheurd, waarvan de flarden hun tusschen de tanden gebleven waren. Naast dezen lagen nog andere ongelukkigen, aan het hoofd gekwest door hun gereedschap, dat door de kracht der uitbarsting uit hunne handen gerukt was geworden; eindelijk vond men er, die zich naauw omarmd hielden, en die, alvorens te sterven, hunne tranen in een laatst vaarwel hadden vermengd. De ziel der aanschouwers was benard, en de indruk, dien dit ijzingwekkende schouwspel op hen te weeg bragt, was zoodanig, dat een hunner, het daglicht weder ziende, in onmagt viel en op den grond zeeg.

Wij zelven, bij het mededeelen dezer bijzonderheden, voelen de pen onze hand ontvallen en wij vinden geene woorden om de smart en de ontsteltenis te schilderen, die achtervolgens de bloedverwanten en vrienden der meeste slagtoffers bevingen, op het zien van den noodlottigen korf, die elk vierde uurs uit den afgrond met eene nieuwe lading lijken te voorschijn kwam! Het geween, het gesnik, het gillen en verwenschen namen toe naar mate men onder die verminkte overblijfselen, welke de korf op den grond ontlastte, eenen vader, eene moeder, eene zuster, eenen broeder herkende, die, eenige oogenblikken te voren, zich met hunne gewone zorgeloosheid naar hunnen arbeid begeven hadden, zonder het allerminste gevaar te duchten, en in de zekere hoop van spoedig den hemel, de zon en hunne woning terug te zien. Men drong zich in menigte om deze lijken, terwijl de roode gloed der naburige ovens en de sombere flikkering van eenige flambouwen het gelaat verlichtte, hetwelk door de stuiptrekkingen van den doodsangst vreeselijk misvormd, door den modder bemorst, door de kolen zwart geworden, met een glinsterend zweet bedekt, en met het bloed, dat uit den neus, den mond, en de ooren stroomde, bezoedeld was.

Bij het aanschouwen van dien afzigtelijken hoop lijken, dien toeloop van zwarte mannen uit de steenkolenmijnen van Seraing, Ougree en Tilleur, die groepen van vrouwen en kinderen, die de lucht met hun angstgeschrei vervulden, zoude men gelooven eenig helsch feestmaal bij te wonen, twijfelde men aan de wezentlijkheid van het schouwspel, hetwelk men voor oogen had en vroeg men elkander met schrik op het gelaat, of wel in die vallei, welke nog kort te voren zoo schoon, aangenaam en vreedzaam was, zulk eene ijzingwekkende gebeurtenis had plaats gegrepen. De bewoners der omliggende dorpen waren in massa gestroomd naar de plaats van het ongeluk, en in weerwil van de gewapende magt en de tegenwoordigheid der hooge ambtenaren en lieden van de kunst, die de hulpverleening bestuurden, tot rondom de lijken doorgedrongen, waardoor men in het eerst veel moeite had om de orde te handhaven en vijandige handelingen te verhoeden, welke sommige door smart en wanhoop verblinde lieden in afgetrokken groepen beraamden; maar door kracht van reden deed men hen ten laatste begrijpen, dat troost en billijke vergoeding het eenige was, dat men doen konde, om hun smartgevoel te lenigen en de tranen van zoovele in rouw gedompelde huisgezinnen te doen opdroogen.

Het is thans de pligt van de gansche natie om die beloften te vervullen. De arbeid der ongelukkigen, die het leven hebben verloren, verspreidde over geheel Belgie eenen staat van welvaart, die, dank aan hunne arbeidzaamheid, met iederen dag ruimere bronnen deed vloeijen. Het land heeft voorzien in het lot der weduwen en weezen, die met de wapenen in de hand voor het vaderland zijn omgekomen; zij, die in het onderhavige geval het leven hebben verloren, zijn evenzeer slagtoffers van den ijver, waardoor zij gedreven werden om steeds boven hun hoofd zweevende gevaren te trotseren, niet om zich en hunne gezinnen te verrijken, maar om eene voor al onze bevolkingen gelijkelijk bestaande behoefte te bevredigen en hun land gelukkiger en bloeijender te maken. Blijve derhalve het land niet doof voor de jammertoonen hunner radelooze nagebleven nen, en haaste het zich om te bewijzen dat het, met een en hetzelfde gevoel van medewarigheid en dankerkentenis, treurt over hen die arbeidende, en die strijdende voor hetzelve zijn omgekomen.

Le Politique, waaruit wij deze bijzonderheden ontleenen, behelst de naamlijst der slagtoffers, en zegt ten slotte:

Behalve de zes en vijftig menschen, wier namen op deze lijst voorkomen, hebben nog vier andere, welke wij niet kennen, het leven verloren. Deze laatsten waren ten eenemale verschroeid. Slechts vier personen heeft men levend naar buiten weten te brengen, en evenwel wanhoopt men aan hun behoud.

Engeland.

LONDEN, 23 Junij.

Eergisteren heeft weder in het Lagerhuis eene langdurige en ernstige beraadslaging over het in beslag nemen van den Engelschen koopvaarder the Vixen, door de Russen, op de kust van Circassie, plaats gehad. Die reeds over bekende zaak werd in haren grond niet verder opgehaald; maar, ten gevolge van onlangs door den Heer Urquhart voor het eerst deswege openbaar gemaakte briefwisselingen, wilde de Heer Canning een besluit van gisping van den minister Palmerston uitlokken, die, naar zijne meening, de reeders van dit vaartuig tot het afzenden daarvan had aangemoedigd. De minister heeft zich zoo goed mogelijk verdedigd en de schuld van uit het gemelde oogpunt moeijelijk geheel vrij te spreken stukken op zijne onderhoorigen geworpen. Het voorstel van den Heer Canning is met 200 tegen 184 stemmen, en dus met eene geringe meerderheid, afgestemd.

— Maandag ll. heeft men te Bakewelfair weder het stuitend tooneel aanschouwd, dat zeker persoon zijne vrouw openbaar te koop geveild en haar voor 3 sh. 6 p. aan eenen anderen man, een kleedermaker, verkocht heeft.

— Men heeft te Londen berigt van de Kaap de Goede Hoop, dat de uitgeweken pachters, of zoo genaamde boeren, een inval in het land van opperhoofd der Kaffers Dingaan gemaakt en vijfhonderd vrouwen, benevens veel vee, met zich gevoerd hadden.

— De president der kamer van vertegenwoordigers in Arkansas, John Wilson, heeft voor eenigen tijd en zulks terwijl hij president der kamer was, een van de leden, den majoor Anthony, met eenen ponjaard gedood, omdat deze in eene redevoering eenige woorden had gebezigd, door welke Wilson zich beleedigd achtte: zonder opheldering te verzoeken, zonder den majoor op eenigerlei wijze te antwoorden, trok de moordenaar zijnen dolk, naderde bedaardelijk de zitplaats van den Heer Anthony en doodde hem in bijzijn van de volle vergadering. De president heeft thans zijn vonnis aangehoord; de jury verklaarde hem niet schuldig aan moord; maar aan verschoonbaren manslag.

— De werkzaamheid in den Teemstunnel gaan met snelheid vooruit. Dezelve wordt dagelijks druk bezocht, en het schild schrijdt met rasse schreden naar de overzijde.

— Men schrijft ons uit Frankfort, dd. 21 Junij:

De graaf Senff von Pilsach, minister plenipotentiares van Oostenrijk te 'sHage, is benoemd tot lid der Londensche conferentie. De groote bekwaamheden en bekende regtschapenheid van dien staatsman, die het volkomen vertrouwen van prins Metternich bezit, is een nieuwe waarborg voor Holland, dat deszelfs belangen niet zullen worden opgeofferd en dat men deszelfs koning regt zal doen wedervaren.

Stand der Maan.

4	*September*	VOLLE MAAN.
10	»	LAATSTE KWARTIER.
18	»	NIEUWE MAAN.
26	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		*Laag Water.*
29	WOENSDAG.	*'s mor.* 12-51	*'s av.*	6-51
30	DONDERDAG.	» 1-42	»	7-42
31	VRIJDAG.	» 2-33	»	8-33
1	ZATURDAG.	» 3-24	»	9-24

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.